

посѣтихте.“ — Грѣшници-тѣ ще рекътъ: „Господи, кога сме Тя видѣли гладенъ, и не тя нахранихме; жаденъ, и не Тя напоихме; страненъ, нагъ, боленъ, или въ темницѣ, и не Ти послужихме?“ — „Който не е помагалъ на малкы-тѣ Ми братія,“ ще каже Царя-тъ „той Менѣ не е помагалъ!

„Тогава грѣшници-тѣ ще отиджтъ въ мѣжъ вѣчнѣ, а праведны-тѣ въ животъ вѣченъ и блаженъ.“

Ако оныя, които не чинятъ добро на ближни-тѣ, ще ся накажатъ толкосъ жестоко; то какво трѣбва да чакатъ оныя, които ся старажтъ да вредятъ на ближни-тѣ си, да имъ чинятъ зло; оныя, които отравятъ живота имъ съ разны гоненія; оныя, които гы измамватъ, имъ отниматъ имота, гы клеветятъ, въ гнѣва-тъ си гы бѣжтъ, или убиватъ; старажтъ ся да гы развратятъ съ лоши совѣты и примѣры; желажтъ да унизятъ ближняго си съ прѣзрѣніе и съ обидны думы?...

37 ГЛАВА LXXIII.

Приготовление за Пасхѣ.

Два дни прѣди Пасхѣ, въ то время, кога всѣкъ Израилтянинъ ся приготвлява достойно да празнува тоя великъ праздникъ, архіереи-тѣ, старѣйшины-тѣ на народа и законоучители-тѣ ся събрали въ дома на първосвященника Каіафа, да ся совѣтуватъ по между си, какъ да хванжтъ Иисуса Христа тайно и да Го погубятъ. — „Това не трѣбва да правимъ въ праздникъ,“ говорили они, „за да не произведемъ нѣкое возмущеніе въ народа.“ Ти страхували отъ народа, а не бояли ся отъ гнѣва Божія!

Иисусъ Христосъ, всевѣдушій, прѣдвидѣлъ всичко, что има да стане. Още на пѣтя къмъ Іерусалимъ Той казалъ на ученицы-тѣ Си: „Ный влизаме въ Іерусалимъ, и тамъ трѣбва да ся свѣрши всичко, что сѣ написали Пророцы-тѣ за Сына человѣческаго. Той ще